

hvor Arveladeren paa Grund af sine personlige Forhold, Formues- Forretnings- eller Familieforhold m. v., har en antagelig Grund til at ønske at have en paalidelig Mand, som kender ham og hans Forhold og er inde i hans Tanker, til at behandle hans Bo. Naar Forholdet gennemgaaende var dette, vilde der ikke være nogen Grund til at træffe en saadan Bestemmelse, som her er Tale om, saa maatte det forudsettes som en Regel, der ikke let blev travegen, at Arveladeren kunde træffe Bestemmelse om executor's testamenti, hvor det var vel overvejet, og hvor han dermed mente at ramme ogsaa sine Arvingers velforstaaede Interesse. Men Sagen er, at Forholdet har forandret sig en hel Del i de senere Aar, om ikke her i Kjøbenhavn, saa uden for Kjøbenhavn. Det er nemlig i et temmelig betydeligt Omfang blevet saaledes, at der indsættes Eksekutorer i Tilfælde, hvor der er Tale om endog saa forholdsvis ganske smaa Beløb, og hvor det ikke særlig er Hensynet til Forretnings- eller personlige Forhold, som motivere dette. Jeg skal nævne et Par Tilfælde, som netop have foreligget for mig i den sidste Maaned, hvor den samme Sagfører var indsat til Eksekutor i to Boer. Det ene Bo var en Gaardejers. Gaardejeren var Enkemand, og Testamentet gik ud paa, at en af hans Arvinger skulde som Gaardarving tage Gaarden med Befæstning og Inventarium og hele Indboet til den af Arveladeren satte Værdi, saaledes at han skulde tiltræde det straks ved Dødsfaldet; i en senere Termin skulde han saa til Medarvingerne udbetale de Beløb, som nærmere vare bestemte i Testamentet. Ved Siden heraf nævner Testamentet, at Manden ejede nogle Værdipapirer, og disse Værdipapirer skulde deles mellem Arvingerne i det Forhold, hvori de vare Arvinger. Det var altsaa det Bo, som forelaa, og saa blev Sagføreren indsat som executor testamenti. — Det andet Bo, som den samme Sagfører havde med at gøre, var en Husmands Bo, hvis Ejendele af den paagældende Rejsbetjening blev anslaaet til 6.000 Kr. Manden efterlod sig Enke, og der var en Bestemmelse om, at hun skulde have Ret til at blive siddende i uskiftet Bo med deres fælles Børn; men der var desuden Sørfuldsbørn, for hvis Bedkommende Bestemmelsen ikke kunde træffes, og som altsaa skulde have deres Arv, hvilket vilde sige, at der maatte finde en Opgørelse Sted paa den Maade, hvorpaa den finder Sted, naar en længstlevende Ægtefælle stifter med sine Børn. Den længstlevende Ægtefælle har da Ret til at udbetale til dem efter Børdering. Her skulde altsaa de

ældre Børn udløses, og Enken blive siddende i uskiftet Bo med de øvrige. I dette Tilfælde var saa Sagføreren udnævnt til executor testamenti. Af den Slags Tilfælde vil man finde grumme mange hele Landet over, det er ikke blot i min nuværende Stilling, at jeg har haft Lejlighed til at iagttage dette — det er jo undtagelsesvis, at disse Sager komme ind for Ministeriet — men jeg har ogsaa i min tidligere Embedsstilling haft ret rigelig Anledning til at se, i hvilket Omfang man udnævner executor's testamenti, hver der tilhyneladende ikke er den allermindste Grund dertil.

Naar nu Forholdet udvikler sig saaledes, er det ganske naturligt, at den Betragtning frembyder sig: Det drejer sig ikke alene om Hensynet til Arveladeren, men ogsaa om de i Boet interesserede naturlige Ret, altsaa om Arvingernes og Kreditorernes Ret. Spørgsmaalet bliver da, om man mener, at man af Hensyn til disse kan træffe en Bestemmelse, som ganske vist kan føre til, at det, Arveladeren har tilstiget, bliver forandret. Men i og for sig kan jeg nu ikke se, at der kan være noget at indvende derimod, naar Forholdet har udviklet sig saaledes — hvad der jo maa siges at være ret jævnlige — at det ikke kan antages, at Arveladeren egentlig har taget noget særligt Hensyn til Bønskeligheden ved Boets Opgør eller til dens Personlighed, som skal være Eksekutor. — Baa de to ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. Jensen) og det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen), have henvist til Skiftelovens Bestemmelser om Arveladerens Ret til at bestemme, at der skal være offentlig Skiftebehandling, eller at Boet skal behandles af executor testamenti, selv om der er Livsarvinger. Som det højtærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Kellemann) bemærkede, er dette i og for sig ikke noget særligt; ville vi hen til den Plads, § 6 i Skifteloven har — den findes i Afsnittet, der handler om, naar der skal være offentlig Skifte og naar ikke — er dens Hovedhensigt at bestemme, at Arveladeren ogsaa kan betage Livsarvingerne Ret til selv at stifte og dele. Hvis nu Forholdet var det, naar Arvingerne fik omstødt Bestemmelsen om Boets Behandling ved executor testamenti, at Boet da, naar der var myndige Arvinger, gik over til privat Fordeling, kunde det vække meget stor Betænkelighed; men det, som sker, er kun, at det andet Alternativ, som omhandles i § 6, indtræder, nemlig at det bliver offentlig Skiftebehandling.

Naar jeg nu tager de to Tilfælde for Øje, hvor executor testamenti skal kunne forlanges fjernet, har det meget ærede 1ste